

i tredje intet. Nu vil det ærede Medlem have, at man skal sørge for, at de, der staa i tredje og anden Pensionssklasse, blive bedre stillede. Jeg skal sørge for, at der kommer Forslag frem i den Retning; jeg har tænkt derpaa og har antydet, hvorledes det kan ske; men det maa være et retfærdigt Forslag. Jeg mener, at naar en, der staa i tredje Klasse, ønsker at komme op i anden Pensionssklasse, skal det staa ham aabent, mod at han modtager anden Klasses Pensionsvilkaar, og at ligeledes en maa kunne gaa op fra anden eller tredje Klasse til første Klasse, mod at han modtager Klasses Pensionsvilkaar. Det vil være fuldstændig Retfærdighed og er noget, man kan give Udgang til. Det ærede Medlem taler om stigende og synkende Skala, men tænker vel paa det Forhold, at hvis en Pension skal beregnes efter anden Klasse lige med dem, der have gjort Tilfud, dekureres der noget for den Tid, den paagældende har været i tredje Klasse, hvor han intet Tilfud har givet, men det kan man ikke sige er en synkende Skala. Man har søgt at træffe det bedste. Det hele System kan have sine Ufuldkommenheder, og det kan godt være, at man her som andensteds skal gaa til en Pensionsslov for denne Stat, men det er et traditionelt Forhold. Det ærede Medlem omtalte med megen Interesse nogle enkelte, der ere stillede ekceptionelt. Det indrømmer jeg, at de ere, men jeg tror, at det ærede Medlem ikke har set, hvad det er; det kommer an paa, og det ærede Medlem maa tro, at Regeringen og særlig Indenrigsministeren vil være billig mod de paagældende. Spørgsmaalet er for mig, hvorledes man skal behandle dem, og hvormeget man skal betale dem tilbage. For det første skal jeg bemærke, hvad det ærede Medlem ikke har sagt og maaste har overset, at ingen tvinger de paagældende til at gaa ind under den ny Pensionssordning (Bluhme: Det har jeg sagt om!) Det har jeg saa ikke hørt. Stillingen er altsaa den, at staa de vedkommende sig bedst ved at beholde den gamle Ordning, beholde de den, men staa de sig bedst ved at gaa over i den ny Pensionssordning, gaa de over i den. Men saa vil det ærede Medlem have, at de skulle modtage det fulde Tilfud, det vil sige Halvdelen af de 10 pCt., de aarlig have hødt, men dertil maa jeg bemærke, at de 10 pCt. ere fastsatte som Lønningssafkortning, og ogsaa paa andre Steder har der været en Afkortning. Det Beløb, der foreslaas tilbagebetalt, er fastsat efter en meget nøjagtig Beregning; det er ikke efter et Skøn, men, som det er sagt tidligere, er

man kommen til den Kalkule, at det var en billig, passende Afgørelse. Vil man give de vedkommende det affortede fuldt ud tilbage og tillige lade dem gaa over i Pensionssklassen, vil man gøre adskilligt mere for dem end for andre Folk, det er Forfællelsen. Jeg kan godt forstaa, at de, der staa i den Stilling, mene, at de helst burde have det halve tilbage af, hvad de have tilfudet, men jeg tror, at naar man overvejer det hele Forhold, vil man finde, at det er en retfærdig Ordning, der er truffen. Det ærede Medlem vil vide, at der ikke hele Tiden har været dekureret 10 pCt., men at Afkortningen senere er forandret til 5 pCt., det var ogsaa en Digestilling. Jeg blev stærkt angrebet derfor her i Folketinget af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres (Tauber), som mente, at det var en uloyal Foranstaltning. Jeg mente, at man var nødt til at træffe den efter Sammenmeldningen af de to Jærnbanekomplekser, fordi det var lovet. Det var givet, at her var der affortet 10 pCt., men det var der ikke i Sjælland. Jeg kunde ganske vist ikke gøre det paa anden Maade end gennem et Lønningstillæg paa 5 pCt., men det havde jeg ogsaa Nødvendighed til at gøre, og jeg maa ogsaa indrømme, at det ærede Udvalg nu har ikke fundet noget at udsætte paa det Punkt. Det kunde man heller vanskeligt finde uden af formelle Grunde, af reelle ganske vist ikke; den hele Pensionssordning er vanskelig, og der kan være noget, der taler imod at gaa til det hele System, men jeg tror ikke, at Ordningen paa noget Punkt kan siges at være uretfærdig. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtres (Bust) talte om den Uret, der tilføjes Rigsdagsmændene — det er noget underligt noget, thi lige i Forvejen sagde det ærede Medlem, at det var godt med Frikortene til Rigsdagsmændene, nu finder han dem saa slet behandlede over for Frikortene, at han absolut maatte rette et ganske vist meget uklart Spørgsmaal til mig, om jeg vidste noget om, at Postfunktionærer, som ikke havde det allermindeste med Jærnbanevæsenet at gøre, havde delvis Frikort. Det Spørgsmaal er det umuligt at svare paa. Der er jo nemlig mange Postfunktionærer, som have noget med Jærnbanevæsenet at gøre, og det kan det ærede Medlem jo ikke saa lige se. Og hvad er det, delvis Frikort? Det er formodentlig at forstaa saaledes, at Postvæsenets Overbestyrrelse i visse Tilfælde kan disponere over nogle saa kort til Fordeel for Funktionærerne. Det er formodentlig saaledes at forstaa; thi et saadant Forhold bestaar jo, det ved jeg meget godt; men der-